

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 16. Schismatis in Scotia finis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

tem tribus argenti marcis instructi. Sæcul. XII.
 Henricus S. Sedis Legatus Moguntia A.C. 1188.
 Leodium venit, ubi cum ad populum e
 Cathedra dicens in vitia Clericorum, Chron. Clava
 præcipue autem in Simoniam, vehemen- raval. an.
 tissime fuisset invecus, Canonici sexa- 1187. Ægid.
 ginta sex Præbendas suas abdicarunt, Aurvall. de
 quibus ipse in aliis Ecclesiis Beneficia da- Episc. Leod.
 ri curavit. Rudolphus Episcopus ad c. 56.
 delenda sua peccata, Cruce accepta, an-
 no millesimo centesimo nonagesimo iter
 ingressus est.

§. XVI.

Schismatis in Scotia finis.

Hoc anno millesimo centesimo octo- to. 10. Conc.
 gesimo octavo ineunte, Clemens III. ep. 1. 2. 3. 4. 5.
 Papa veterem litem inter Joannem Epi- Roger. Hov.
 scopum S. Andreae in Scotia & Hugonem p. 646.
 ejus Adversarium compositurus, hac in Sup. Lib.
 causa illius Regionis Episcopis, Scotiae LXXIII.
 & Angliæ Regibus, & Ecclesiæ S. Andreae §. 27.
 Clericis scripserat, ac in iis literis, quas
 omnes Pisis die decima sexta Januarii
 dedit, si rei summam spectamus, dicit:
*Quia Hugo ab Urbano Papa III. voca-
 tus ad Sacram Sedem venire contumaci-
 ter recusavit, eum ab Episcopatu S. An-
 dreæ removimus, ab usu Episcopalis Of-
 ficii suspendimus, & subiectos a fide-
 litate, qua ei tenebantur adstricti, absolvi-
 mus. Cumque sanctorum Canonum san-
 ctiones*

Sæcul. XII.

A.C. 1188

*Etiones Ecclesias vacantes regimine Pasto-
rali diutius cavere inhibeant, volumus,
ut Capitulum S. Andreae dignum sibi
Præsulem, & si fieri possit, Joannem
Episcopum, ejus merita nobis perspe-
cta sunt, eligat. Tum Regem Scotiae
hortatur, ut hunc Episcopum in gra-
tiam recipiat, & Regi Angliæ injungit,
ut Regem Scotiae auctoritate, qua in i-
psum viget, ad id ipsum compellat. Has
Epistolas Joannes Episcopus Dunelmensis,
a Curia Papæ post Festum Purifica-
tionis rediens attulit, quæ cum Regi
Scotiaë prælectæ fuissent, tandem eo ad-
duci se passus est, ut Joannem Episco-
pum secum in gratiam redire permitte-
ret, eique quietam possessionem Episco-
patus Dunkeldensis concessit, ea condi-
tione, ut Ecclesiæ S. Andreae omnino re-
nunciaret. Joannes Episcopus amore
pacis, voluntati Regis acquievit. Hugo
Romam profectus, impetrata absolutio-
ne, in ipsa urbe decessit ex morbo, ab
insalubri aere contracto, quo complures
Cardinales, Romanorum opulentissimi,
plurimique ex populo peremti sunt. Rex
Scotiaë igitur Episcopatum S. Andreae
Cancellario suo Rogerio, Comitibus Lege-
cestriensis filio, Joanne Episcopo Dunkel-
densi præsentem & non repugnante, con-
tulit. Ita hæc causa, annis octo agitata,
finita est.*

Rog. p. 649.

Rex

Rex Scotiæ, postquam ita Papæ satisfacisset, ut se regnumque suum a futuris censuris Episcoporum Angliæ liberaret, a Sacra Sede privilegium obtinuit, in quo Summus Pontifex constituit, ut Ecclesia Scotiæ soli Sedi Apostolicæ subiecta esset. Nominat Sedes Episcopales novem, quæ illa tempestate in Scotia numerabantur, videlicet S. Andreæ, Glascoviensem, Dunkeldensem, Dublinensem, Brechinensem, Aberdonensem, Moraviensem, Rossensem, & Catinensem. Tum subjungit: *Nemini liceat, nisi Romano Pontifici, vel Legato ab ipso latere destinato, in Regnum Scotiæ Interdicti vel Excommunicationis sententiam promulgare, & si promulgata fuerit, decernimus eam non valere. Nulli, nisi de Regno Scotiæ fuerit, aut de corpore Ecclesiæ Romanæ destinatus, licitum sit, in eo Legationis officium exercere. Causæ ob bona, in illo Regno posita controversæ, ad exterum tribunal non trabantur, nisi Romam fuerit appellatum.* Hæc Bulla decima tertia die Martii anno millesimo centesimo octogesimo octavo data est. Hucusque Episcopi Scotiæ Sedis Metropolitanæ Eboracensis Suffraganei fuerant, nec tamen apparet, hunc Archiepiscopum fuisse vocatum, aut petitum ejus consensum,

cum

Sæcul. XII.

A.C. 1188.

Ep. 6. Rog.
p. 651.

Sæcul. XII. cum tanta provinciæ ejus pars avel-
 A.C. 1189. leretur.

§. XVII.

Conventus in urbe Bernardi-Firmitate.

Rog. p. 651. *Chro. Clara-*
val. **P**rofectioni sacræ Regum Franciæ & Angliæ moram attulit bellum, inter eos exortum, quo tenente, Richardus filius Regis Angliæ primogenitus sub præsidium Regis Franciæ se recepit. Principes conciliaturus Papa Henricum Cardinalem Episcopum Albanensem misit, qui cum sibi mandata diligenter exequitur, Attrebatî prima die anni millesimi centesimi octogesimi noni, morte occupatur. Corpus defuncti Claramvallem, ubi Abbas quondam fuerat, translatum, Sancto Malachiæ & Sancto Bernardo medium sepultum est. Comperita ejus morte Papa Cardinalem Joannem Anagninensem ad negotium pacis perficiendum misit. Is dicendi vi & suavitate Reges permovit, ut promitterent, se judicio Archiepiscoporum Remensis, Bituricensis, Rotomagensis, & Cantuariensis, in die octava Pentecostes, velle acquiescere. Tum sine mora Cardinalis & quatuor Archiepiscopi contra quemcunque, qui optatæ paci obstaculum poneret, solis Regibus exceptis, sen-
 ten-